

Lillob dertil, den Gang Grev Frijs dannede sit Ministerium. Naar det ærede Medlem mener, at Grundloven ikke skulde have fire Sdeer, saa vil jeg dog sige, at Grundloven har adskillige Punkter, der ere temmelig faste, og det ærede Medlem vil vistnok have Banstelighed ved at komme ud over dem.

J. A. Hansen: Jeg paastaar, at faste Sdeer ere ikke fire Sdeer; det ærede Medlem synes ikke at kunne gjøre Forskiel derpaa.

Formanden: Men ved denne Afskillelse faar vigtigst Begrebet „fire Sdeer“ en mere odys Betydning, end det før havde.

J. A. Hansen: Jeg vil blot sige den ærede Formand, at derfor forvarede jeg ogsaa Grundloven imod saadanne Udtalelser.

Formanden: Men saa maa jeg forvare det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) mod, at der tillægges hans Ytringer en saadan Betegnelse.

Fjord: Da det ærede Medlem for Horsens havde Ordet, fremkom han med en Ytring, som jeg forstod saaledes, at naar man stemmede forskjelligt over de forskjellige Dagsordener, der have foreligget i de sidste Dage, var man ikke konsekvent med sig selv; saaledes opfattede jeg det ærede Medlems Udtalelse. Jeg har imidlertid ikke denne Opfattelse, jeg har stemt forskjelligt over de forskjellige Dagsordener, og det er muligt, at jeg fremdeles kommer til at gjøre det, men jeg har den Opfattelse, at naar man stemmer over en Dagsorden, saa stemmer man over Dagsordenen i Forbindelse med det Lovforslag, hvortil den er fremsat. Naar jeg saaledes har stemt Ja for nogle af disse Dagsordener og Nei for andre, saa har jeg stemt Ja, fordi jeg kunde give min Stemme til de Lovforslag, hvortil Dagsordenerne vare knyttede. Naar jeg derimod har stemt Nei for andre af Dagsordenerne og fremdeles agter at stemme Nei i Dag for den, der foreligger, saa er det, fordi Lovforslaget i en saadan Skikkelse, hvorpaa Ministeren har villet gaa ind, har været for mig om just ikke fuldt tilfredsstillende, saa dog tilfredsstillende.

Balle: Der er forekommet et Par Ytringer fra et Par tidligere Talere, som jeg tror fortjener noget mere at frembrages. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) omtalte, hvad der i denne Sag forekommer mig at være et Hovedpunkt, nemlig, at den ærede Minister ikke i Aar for Folkethinget har forelagt denne Sag, hvortil han slutter sig saa nøie, uagtet han tidligere havde bragt den paa Bane.

Naar der skal stemmes over en Dagsorden, fortjener denne Stilling at tages lidt nærmere i Diefsyn. Ligger denne Sag et Ministerium paa Sjerte, forekommer det mig, det maa være rigtigt, at den, naar der er valgt et nyt Folkething, bliver en af de første, som forelægges, idet den nemlig har været saa stærkt paa Bane, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at Folket venter, at den vil fremkomme. Naar et Ministerium, efter at et nyt Folkething er kommet tilstede, ikke i den første Samling forelægger en Sag, der i den forrige Samling var sin Afgjøvelse meget nær, kommer det Spørgsmaal frem, om der ikke efter den Overveelse, som har fundet Sted indenfor Ministeriets Enemærker, har vist sig at være en saadan Modsetning mellem Ministeriets Opfattelse af Lovens Stilling og den Stilling, man mener det nvalgte Folkething vil indtage til denne Sag, at en Forhandling vil være unyttig. En saadan Opfattelse af Stillingen er ikke uvigtig med Hensyn til Afgjøvelsen af, hvorvidt Lovgivningsmagten rykker frem eller ikke. Naar vi se, hvad der er sket, siden den nuværende Forfatning er kommen tilstede, vilde jeg have fundet det rigtigt, om det nuværende Ministerium var gaaet i samme Spor som dets Forgænger, Ministeriet Friis, idet det nemlig havde sagt: Der er væsentlige Punkter, som vi tillægge overordentlig stor Vigtighed; naar vi ikke kunne faae dem, anse vi dermed vor Gjærning for tildels afluttet. Dette sagde hint Ministerium om adskillige vigtige Punkter, og derefter indrettede det sin Færd. — Der fremkom en Ytring fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), som har sin store Betydning, og hvorpaa jeg ogsaa vil tillade mig at komme lidt nærmere ind. Den ærede Taler sagde: Det ærede Medlem for Esenborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) er ganske rigtig nu i Majoritet i denne Forsamling, men man maa erindre, at den forrige Styrelse, der paastod at have Majoritet, havde den i begge Ting. Denne Udtalelse opfordrer til, at der gives en lidt nyere Udvikling deraf. Der har vistnok i 24 Aar eller saa omtrent været Magthavere her i Landet, som have benyttet et Flertal, der — i Forbigaaende sagt — undertiden har været knapt nok. De fik det imidlertid ved Hjælp af Midler, som man maa kalde konstitutionelle, og Alt gif, som det hedder, konstitutionelt og parlamentarisk; men der kommer nu et Punkt, hvorved Partiet ikke længer bliver lige. Naar nemlig et vist Flertal i den foregaaende Tid har hersket i begge Forsamlinger, og naar dette Flertal, inden det fratræder, ved Hjælp af Omstændigheder, hvorpaa jeg ikke skal komme ind, men som kunne foresalde i ethvert Lands Historie, ikke undlader at benytte en Leilighed, hvorved den ene af de Forsamlinger, hvormod der er Tale, faar en anden Skikkelse end den havde, den Gang